

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3950/92
af 28. december 1992
om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter
 (EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1)

Ændret ved:

	nr.	Tidende side	dato
► M1 Rådets forordning (EØF) nr. 748/93 af 17. marts 1993	L 77	16	31.3.1993
► M2 Rådets forordning (EØF) nr. 1560/93 af 14. juni 1993	L 154	30	25.6.1993
► M3 Kommissionens forordning (EF) nr. 647/94 af 23. marts 1994	L 80	16	24.3.1994
► M4 Rådets forordning (EF) nr. 1883/94 af 27. juli 1994	L 197	25	30.7.1994
► M5 Kommissionens forordning (EF) nr. 630/95 af 23. marts 1995	L 66	11	24.3.1995
► M6 Rådets forordning (EF) nr. 1552/95 af 29. juni 1995	L 148	43	30.6.1995
► M7 Kommissionens forordning (EF) nr. 635/96 af 10. april 1996	L 90	17	11.4.1996
► M8 Kommissionens forordning (EF) nr. 1109/96 af 20. juni 1996	L 148	13	21.6.1996
► M9 Kommissionens forordning (EF) nr. 614/97 af 8. april 1997	L 94	4	9.4.1997
► M10 Kommissionens forordning (EF) nr. 903/98 af 28. april 1998	L 127	8	29.4.1998
► M11 Rådets forordning (EF) nr. 551/98 af 9. marts 1998	L 73	1	12.3.1998
► M12 Kommissionens forordning (EF) nr. 751/1999 af 9. april 1999	L 96	11	10.4.1999
► M13 Rådets forordning (EF) nr. 1256/1999 af 17. maj 1999	L 160	73	26.6.1999
► M14 Kommissionens forordning (EF) nr. 749/2000 af 11. april 2000	L 90	4	12.4.2000
► M15 Kommissionens forordning (EF) nr. 603/2001 af 28. marts 2001	L 89	18	29.3.2001
► M16 Kommissionens forordning (EF) nr. 582/2002 af 4. april 2002	L 89	7	5.4.2002
► M17 Rådets forordning (EF) nr. 2028/2002 af 11. november 2002	L 313	3	16.11.2002

Ændret ved:

► A1 Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

Berigtiget ved:

- **C1** Berigtigelse, EFT L 231 af 28.9.1995, s. 60 (3950/92)
- **C2** Berigtigelse, EFT L 2 af 5.1.2000, s. 78 (1256/1999)

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecu'en. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3950/92
af 28. december 1992
om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 856/84 af 31. marts 1984 om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽³⁾ er der fra den 2. april 1984 indført en ordning med en tillægsafgift i sektoren; formålet med ordningen, der blev indført for en periode på ni år med ophør den 31. marts 1993, var at formindske uligevægten mellem udbud og efterspørgsel for mælk og mejeriprodukter og at nedbringe det heraf følgende strukturoverskud; ordningen er fortsat nødvendig i fremtiden, hvis der skal opnås en bedre markedsligevægt; den bør derfor videreføres for yderligere syv tolv månedersperioder fra den 1. april 1993;

for at udnytte den indvundne erfaring og for at forenkle ordningen og gøre den klarere, således at retssikkerheden for producenter og andre berørte sikres, bør den videreførte ordnings grundregler fastlægges ved en selvstændig forordning, dog således at deres omfang og deres mangfoldighed af aspekter reduceres; Rådets forordning (EØF) nr. 2074/92 af 30. juni 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter⁽⁴⁾, der blev vedtaget af Rådet som en retsbevarende foranstaltning, og Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter⁽⁵⁾, bør derfor ophæves; dette berører ikke forpligtelser og tilsagn i henhold til nævnte forordning;

den metode, der blev vedtaget i 1984, og som indebærer en garantitærskel og en afgift på de indsamlede eller direkte solgte mælkemængder, der ligger over denne garantitærskel, bør bevares; tærsklen udtrykkes for hver medlemsstat ved en samlet garantimængde, som summen af de individuelt tildelte mængder ikke må overstige, hvilket gælder både for leverancer og for direkte salg; mængderne fastlægges for de syv tolv månedersperioder, der løber fra den 1. april 1993, og der tages ved fastlæggelsen hensyn til forskellige forhold, der har forbindelse med de tidligere ordninger;

navnlig blev der straks fra begyndelsen oprettet en fællesskabsreserve, for at der kunne tages hensyn til, at det for visse medlemsstater var vanskeligt at iværksætte ordningen med produktionsstyring i mælkesektoren; reserven er blevet forhøjet gentagne gange af hensyn til nogle medlemsstaters og producenters særlige behov; det vil være hensigtsmæssigt at drage de endelige konsekvenser og integrere de forskellige dele af fællesskabsreserven i de samlede garantimængder, og fællesskabsreserven afskaffes hermed;

i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspoliitk har Rådet besluttet at nå til en endelig afgørelse om niveauet for de samlede mængder, der skal anvendes i den første af de to tolv måneders perioder, navnlig på baggrund af en rapport om markedssituationen, der skal forelægges af Kommissionen før hver af disse perioder;

⁽¹⁾ EFT nr. C 337 af 31. 12. 1991, s. 35.

⁽²⁾ EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992, s. 101.

⁽³⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 69.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 817/92 (EFT nr. nr. L 86 af 1. 4. 1992, s. 85).

▼B

overskrides en af de samlede garantimængder, medfører dette for medlemsstaten, at afgiften skal betales af de producenter, der har medvirket til overskridelsen; for levering og direkte salg skal afgiften sættes til 115 % af indikativprisen for mælk; der er nemlig ikke længere grund til at have forskellige afgifter, når producenter befinder sig i en tilsvarende situation;

for at bevare en så smidig form for forvaltning af ordningen som muligt bør der gives mulighed for udligning af overskridelserne over alle de individuelle referencemængder af samme art inden for en medlemsstats område; hvad angår leverancerne, som udgør næsten hele den markedsførte mængde, gør nødvendigheden af at sikre, at afgiften pålægges i fuldt omfang i hele Fællesskabet det i princippet berettiget, at medlemsstaterne fortsat har mulighed for at vælge mellem to metoder til udligning af overskridelserne af de individuelle referencemængder, da strukturerne for produktion og indsamling af mælk er forskellige; i denne henseende bør medlemsstaterne bemyndiges til ved periodens slutning ikke at genuddele ubrugte referencemængder på nationalt niveau eller mellem opkøbere og til at anvende den del af det inddrevne beløb, som ligger ud over den skyldige afgift, til finansiering af nationale omstrukturingsprogrammer, og/eller at tilbagebetale beløbet til producenter i bestemte kategorier eller producenter, der befinder sig i en ekstraordinær situation;

for at undgå tidligere tiders betydelige forsinkelser i opkrævning og betaling af afgiften, hvilket er uforeneligt med ordningens mål, bør det fastsættes, at opkøberne, der synes at være bedst egnet til at udføre de nødvendige transaktioner, skal betale afgiften, og der bør gives opkøberne de nødvendige midler til at sikre opkrævningen hos de afgiftspligtige producenter;

den individuelle referencemængde bør defineres som den mængde, der uden hensyn til de mængder, som måtte være afstået midlertidigt, er til rådighed den 31. marts 1993, hvor afgiftsordningens første ni anvendelsesperioder udløber; og det bør nærmere fastlægges, efter hvilke principper eller ud fra hvilke bestemmelser mængden skal eller kan nedsættes eller forhøjes under den forlængede ordning;

ved reglerne om de individuelle referencemængders fastlæggelse bør der tages hensyn til de producenter, som har fået tildelt en særlig mængde på foreløbig basis under den tidligere ordning;

på denne baggrund bør størrelsen af de pågældende mængder fastsættes for hver medlemsstat; der er enighed om, at ordningen til styring af mælkeproduktionen ikke må bringe omstruktureringen af landbrugsbedrifterne på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område i fare; de vanskeligheder, der er opstået, gør det nødvendigt at videreføre de lempelser, der er foretaget i ordningen for dette områdes vedkommende, i yderligere en periode, idet det samtidig skal sikres, at kun dette område er omfattet heraf;

referencemængderne for leverancer og direkte salg bør tilpasses de økonomiske realiteter, og det er derfor hensigtsmæssigt, at producenterne får ret til at forhøje eller etablere en referencemængde ved tilsvarende nedsættelse eller afskaffelse af den anden, når anmodningen er behørigt begrundet, fordi producenten står over for ændringer i afsætningsbehovet;

erfaringen har vist, at gennemførelsen af denne ordning forudsætter, at der findes en national reserve, som tilføres alle de mængder, for hvilke der af den ene eller anden grund ikke er sket eller ikke længere findes en individuel tildeling; medlemsstaten kan have behov for at råde over referencemængder for at imødekomme særlige situationer ifølge objektive kriterier; det må derfor være tilladt at tilføre mængder til den nationale reserve, navnlig som følge af en lineær nedskæring af alle referencemængderne under ét;

en midlertidig afståelse af en del af den individuelle referencemængde har været en forbedring af ordningen i de medlemsstater, som har tilladt dette; muligheden bør derfor udvides til principielt at gælde alle producenter; gennemførelsen af dette princip bør dog ikke stå i vejen for videreførelsen af den strukturelle udvikling og tilpasning, ligesom

▼B

de administrative vanskeligheder forbundet hermed ikke må undervurderes;

ved indførelsen af tillægsafgiftsordningen i 1984 blev der opstillet det princip, at den referencemængde, der svarer til en given bedrift, overføres til køber, lejer eller arving, hvis en bedrift sælges, udlejes eller overdrages ved arv; det vil ikke være hensigtsmæssigt at ændre dette princip; det bør dog fastsættes, at de nationale bestemmelser, der er nødvendige for at beskytte parternes legitime interesser, finder anvendelse, hvis der ikke kan opnås enighed mellem parterne;

med henblik på at fortsætte omstruktureringen af mælkeproduktionen og forbedre miljøet bør visse undtagelser fra princippet om referencemængdens tilknytning til bedriften udvides, og medlemsstaterne bør bemyndiges til at bevare muligheden for at gennemføre nationale omstrukturingsprogrammer og indføre en vis mobilitet for referencemængder inden for et bestemt geografisk område og på grundlag af objektive kriterier;

afgiften, der er fastsat i denne forordning, skal regulere og stabilisere mælke markedet, og provenuet bør derfor anvendes til finansiering af udgifterne i mælkesektoren —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

▼M13

For yderligere otte på hinanden følgende tolv månedersperioder, der begynder den 1. april 2000, erlægger producenter af komælk en tillægsafgift for de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, de i den pågældende tolv månedersperiode har leveret til en opkøber eller solgt direkte til konsum ud over en nærmere fastsat mængde.

▼B

Afgiften fastsættes til 115 % af indikativprisen for mælk.

Artikel 2

1. Afgiften skal erlægges for alle de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, der afsættes i den pågældende tolv månedersperiode, og som overstiger en af de mængder, der er omhandlet i artikel 3. Den betales af de producenter, der har bidraget til overskridelsen.

Alt efter medlemsstatens afgørelse, fastsættes producenternes bidrag til betalingen af afgiften efter eventuel ekstratildeling af de uudnyttede referencemængder enten på opkøberniveau på grundlag af den overskridelse, der tilbagestår, efter at de uudnyttede referencemængder er blevet fordelt i forhold til hver producents referencemængde, eller på nationalt niveau på grundlag af overskridelsen af den referencemængde, som hver producent råder over.

2. For så vidt angår leverancer betaler den opkøber, der skal erlægge afgiften, inden en dato og efter regler, som skal fastsættes nærmere, der skyldige beløb til medlemsstatens kompetente organ; beløbet fratrækkes i den mælkepris, der betales til de afgiftspligtige producenter, og hvis dette ikke er muligt, opkræves det på anden passende vis.

Hvis en opkøber helt eller delvis træder i stedet for en eller flere opkøbere, tages der hensyn til producenternes individuelle referencemængder ved afslutningen af den løbende tolv månedersperiode, med fradrag af de mængder, der allerede er leveret, og under hensyn til fedtindholdet. De samme bestemmelser gælder, hvis en producent overgår fra en opkøber til en anden.

Når de mængder, som en producent har leveret, overstiger hans referencemængde, har opkøberen ret til på vilkår, der bestemmes af medlemsstaten, som forskud på den afgift, der skal betales, at fratække et beløb i mælkeprisen for alle leverancer fra denne producent, der overskrider hans referencemængde.

▼B

3. For så vidt angår direkte salg erlægger producenten inden en bestemt dato og efter nærmere fastsatte regler den afgift, der skal betales, til medlemsstatens kompetente organ.

4. Når det opkrævede beløb er højere end den afgift, der skal betales, kan medlemsstaten anvende saldoen til finansiering af de foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 8, første led, og/eller til fordeling blandt producenter inden for de prioriterede kategorier, der er etableret af medlemsstaten på grundlag af objektive kriterier, der skal fastsættes nærmere, eller producenter, som er ramt af en ekstraordinær situation som følge af en national foranstaltning, der er uden forbindelse med denne ordning.

▼M2*Artikel 3*

1. Summen af de individuelle referencemængder af samme art må ikke overstige de samlede tilsvarende mængder for hver medlemsstat.

▼M13

2. De samlede mængder i bilaget fastsættes uden at foregribe en eventuel revision i lyset af den generelle markedssituation og særlige forhold i visse medlemsstater.

Den samlede mængde for de finske leverancekvoter kan forhøjes for at kompensere de finske SLOM-producenter med højst 200 000 tons, der skal tildeles efter fællesskabsreglerne. Denne reserve kan ikke overføres og skal udelukkende anvendes til producenter, hvis ret til at genoptage produktionen påvirkes af tiltrædelsen.

Forhøjelsen af de samlede mængder og betingelserne for tildeling af de i det foregående afsnit fastsatte individuelle referencemængder beslutes efter proceduren i artikel 11.

▼M14

Samlede referencemængder gældende for perioden fra den 1. april 1999 til den 31. marts 2000

(tons)

Medlemsstater	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 152 062	158 369
Danmark	4 454 411	937
Tyskland ⁽¹⁾	27 768 016	96 800
Grækenland	629 817	696
Spanien	5 469 725	97 225
Frankrig	23 816 298	419 500
Irland	5 236 758	9 006
Italien	9 703 974	226 086
Luxembourg	268 098	951
Nederlandene	10 990 667	84 025
Østrig	2 563 309	186 092
Portugal	1 862 977	9 484
Finland	2 396 730	9 462
Sverige	3 300 000	3 000
Det Forenede Kongerige	14 394 532	195 515

⁽¹⁾ Heraf 6 242 276 tons til leverancer fra producenterne i de nye tyske delstater og 11 091 tons til direkte salg i de nye tyske delstater.

▼M13*Artikel 4*

1. Den individuelle referencemængde, der er til rådighed på bedriften, er lig med den mængde, der er til rådighed den 31. marts 2000. Den tilpasses eventuelt for hver af de pågældende perioder, så summen af de individuelle referencemængder af samme art ikke overstiger den tilsvarende samlede mængde i artikel 3, idet der tages højde for eventuelle nedsættelser med henblik på overførsel til den nationale reserve som omhandlet i artikel 5.

2. De individuelle referencemængder forhøjes eller fastlægges på behørigt begrundet anmodning fra producenten, for at der kan tages hensyn til ændringer, der påvirker producentens leverancer og/eller direkte salg. Forhøjelse eller fastlæggelse af en referencemængde forudsætter, at den anden referencemængde, som producenten råder over, nedsættes tilsvarende eller bortfalder. Disse tilpasninger må for den pågældende medlemsstat ikke føre til en forøgelse af de i artikel 3 omhandlede samlede mængder for leverancer og direkte salg.

Ved definitive ændringer af de individuelle referencemængder tilpasses de mængder, der er omhandlet i artikel 3, tilsvarende efter proceduren i artikel 11.

Artikel 5

Inden for de mængder, der er omhandlet i artikel 3, kan medlemsstaten foretage overførsler til den nationale reserve på baggrund af en lineær reduktion af samtlige individuelle referencemængder, således at der efter objektive kriterier, der fastsættes efter aftale med Kommissionen, kan tildeles bestemte producenter yderligere eller specifikke mængder.

Med forbehold af artikel 6, stk. 1, overgår de referencemængder, som er til rådighed for producenter, der ikke har afsat mælk eller andre mejeriprodukter i en tolv månedersperiode, til den nationale reserve og kan gennuddeles i overensstemmelse med stk. 1. Såfremt producenten genoptager produktionen af mælk eller andre mejeriprodukter inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaten, får han senest den 1. april, som følger efter datoen for anmodningen, tildelt en referencemængde i henhold til artikel 4, stk. 1.

Har en producent i mindst en tolv månedersperiode ikke udnyttet mindst 70 % af den individuelle referencemængde, han råder over, enten ved leverancer eller ved direkte salg kan medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper afgøre:

- hvorvidt og under hvilke betingelser den uudnyttede referencemængde helt eller delvis skal tilfalde den nationale reserve. De uudnyttede referencemængder skal dog ikke overføres til den nationale reserve i tilfælde af force majeure eller i behørigt begrundede tilfælde, der påvirker de pågældende producenters produktionskapacitet, og som anerkendes af den kompetente myndighed
- under hvilke betingelser en referencemængde skal omfordeles til de pågældende producenter.

▼B*Artikel 6***▼M13**

1. Inden en dato, som medlemsstaterne skal fastlægge, og senest den 31. marts skal medlemsstaterne for den pågældende tolv månedersperiode give tilladelse til midlertidige overførsler af individuelle referencemængder, som de producenter, der har ret til dem, ikke agter at udnytte.

▼B

Medlemsstaterne kan regulere afståelserne efter producentkategori eller mælkeproduktionens struktur og begrænse dem på opkøberniveau eller inden for regionerne og fastsætte, i hvilket omfang mælkeproducenten igen kan foretage afståelse.

▼B

2. Hver medlemsstat kan beslutte ikke at iværksætte stk. 1 på grundlag af et eller flere af følgende kriterier:
- nødvendigheden af at lette strukturudviklingen og strukturtilpasninger
  - bydende nødvendige administrative hensyn.

*Artikel 7***▼M13**

1. Den referencemængde, der er til rådighed på en bedrift, overdrages sammen med bedriften ved salg, bortforpagtning eller overdragelse ved arv til de producenter, som overtager den, efter nærmere regler, som medlemsstaterne fastsætter under hensyn til de arealer, der anvendes til produktion af mejeriprodukter, eller under hensyn til andre objektive kriterier og eventuelt til en aftale mellem parterne.

Den del af referencemængden, der ikke overdrages sammen med bedriften, overgår til den nationale reserve. Hvis en del er overført til den nationale reserve i forbindelse med overdragelse af referencemængder, anvendes nedsættelsen ikke i tilfælde af tilbageførsel af referencemængder.

De samme bestemmelser gælder for andre overdragelser, der har tilsvarende retningsvirkninger for producenterne.

Hvis der overdrages jord til offentlige myndigheder og/eller til offentlig brug, eller overdragelsen sker til ikke-landbrugsmæssige formål, sørger medlemsstaterne dog for, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af parternes legitime interesser, herunder at der gives den hidtidige producent mulighed for at fortsætte med mælkeproduktion, hvis han agter at gøre det.

▼B

2. Såfremt der ikke findes nogen aftale mellem parterne, eller hvis forpagtningskontrakter udløber uden at kunne fornyes på tilsvarende betingelser, eller i situationer, der har tilsvarende retsvirkninger, overdrages de referencemængder, der er til rådighed på de pågældende bedrifter, helt eller delvis til de producenter, der overtager dem, efter bestemmelser, som medlemsstaterne har fastsat eller skal fastsætte, under hensyntagen til parternes legitime interesser.

▼M13*Artikel 8*

For at omstrukturere mælkeproduktionen eller forbedre miljøet kan medlemsstaterne iværksætte en eller flere af følgende aktioner efter nærmere regler, som de fastsætter under hensyntagen til parternes legitime interesser:

- a) yde de producenter, der forpligter sig til definitivt at opgive hele deres mælkeproduktion eller en del af den, en godtgørelse, der udbetales i en eller flere årssater, og overføre de således frigivne referencemængder til den nationale reserve
- b) på grundlag af objektive kriterier fastsætte, på hvilke betingelser producenterne ved begyndelsen af en tolv månedersperiode fra den kompetente myndighed eller det af denne udpegede organ mod betaling kan opnå en ekstratildeling af de referencemængder, der ved udgangen af den foregående tolv månedersperiode er endeligt frigivet af andre producenter mod ydelse i en eller flere årssater af en godtgørelse svarende til ovennævnte betaling
- c) ved overdragelse af jord med henblik på miljøforbedring bestemme, at den referencemængde, der er til rådighed på den pågældende bedrift, stilles til rådighed for den hidtidige producent, hvis denne agter at fortsætte med mælkeproduktion
- d) på grundlag af objektive kriterier fastsætte, i hvilke regioner og indsamlingsområder definitiv overdragelse af referencemængder uden overdragelse af den tilsvarende jord er tilladt med henblik på at forbedre mælkeproduktionens struktur

▼ **M13**

- e) efter anmodning fra producenten til den kompetente myndighed eller til den organisation, som myndigheden har udpeget, tillade definitiv overdragelse af referencemængder uden tilsvarende overdragelse af jord eller omvendt med henblik på at forbedre mælkeproduktionens struktur på bedriftsniveau eller at muliggøre ekstensivering af produktionen.

Bestemmelserne i litra a), b), c) og e), kan gennemføres på nationalt plan eller på det hensigtsmæssige regionale plan eller i indsamlingsområderne.

Artikel 8a

I overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper kan medlemsstaterne træffe følgende foranstaltninger for at sikre, at referencemængderne udelukkende tildeles aktive mælkeproducenter:

- a) Hvis referencemængder er blevet overdraget eller overdrages med eller uden de tilsvarende arealer ved forpagtning eller andre arrangementer med tilsvarende retsvirkning, kan medlemsstaterne på grundlag af objektive kriterier fastsætte, om og under hvilke betingelser den overdragne referencemængde helt eller delvis skal overføres til den nationale reserve, jf. dog artikel 7, stk. 1, andet afsnit.

Denne bestemmelse anvendes ikke på midlertidig afståelse som omhandlet i artikel 6.

- b) Medlemsstaterne kan vedtage ikke at anvende bestemmelserne om overdragelse af referencemængder i artikel 7, stk. 1.

▼ **B***Artikel 9*

I denne forordning forstås ved:

- a) *mælk*: det produkt, der fremkommer ved malkning af en eller flere køer
- b) *andre mejeriprodukter*: navnlig fløde, smør og ost
- c) *producent*: landmand, fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, hvis bedrift ligger på ► **M2** en medlemsstats geografiske område ◀, og
- som sælger mælk eller andre mejeriprodukter direkte til forbrugeren
  - og/eller leverer til opkøberen
- d) *bedrift*: samling af produktionsenheder, hvis drift ledes af producenten, og som ligger på ► **M2** en medlemsstats geografiske område ◀
- e) *opkøber*: en virksomhed eller en sammenslutning, der opkøber mælk eller andre mejeriprodukter hos producenten
- for at behandle eller forarbejde dem
  - for at sælge dem videre til en eller flere virksomheder, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter.

Som opkøber betragtes imidlertid også en sammenslutning af opkøbere fra samme geografiske område, der for medlemsstaternes regning udfører de nødvendige administrative og regnskabsmæssige opgaver i forbindelse med betaling af afgiften. I forbindelse med denne bestemmelses anvendelse betragtes Grækenland som ét geografisk område, hvor et offentligt organ kan sidestilles med ovennævnte sammenslutning af opkøbere

- f) *virksomhed, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter*: en virksomhed eller en sammenslutning, der foretager indsamling, emballering, oplagring, afkøling og forarbejdning af mælk, eller som begrænser sin mejerivirksomhed til en af disse processer
- g) *leverance*: enhver leverance af mælk eller andre mejeriprodukter, uanset om transporten besørges af producenten, af opkøberen, af

▼B

den virksomhed, der behandler eller forarbejder disse produkter, eller af tredjemand

- h) *mælk eller mælkeækvivalent, der sælges direkte til konsum*: mælk eller mejeriprodukter omregnet til mælkeækvivalent, der sælges eller afstås gratis uden mellemkomst af en virksomhed, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter.

Artikel 10

Afgiften betragtes som en del af de interventioner, der er bestemt til regulering af landbrugsmarkedene, og den anvendes til finansiering af udgifter i mejerisektoren.

Artikel 11

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, navnlig de kendetegn ved mælk, herunder fedtindholdet, der betragtes som repræsentative ved fastsættelsen af de mælkemængder, der er leveret eller opkøbt, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68 ⁽¹⁾.

▼A1

For Finlands, Sveriges og Østrigs vedkommende er de repræsentative kendetegn ved mælk dog dem, der gælder for kalenderåret 1992, og det gennemsnitlige repræsentative nationale fedtindhold for leveret mælk fastsættes til 4,03 % for Østrig, 4,34 % for Finland og 4,33 % for Sverige.

▼B*Artikel 12*

Forordning (EØF) nr. 857/84 og (EØF) nr. 2074/92 ophæves.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2071/92 (EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 64).

▼ M17

BILAG

- a) Samlede referencemængder fastsat i artikel 3, stk. 2, og gældende for perioden 1. april 2000 til 31. marts 2001

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 171 279,539	139 151,461
Danmark	4 454 616,417	731,583
Tyskland	27 768 686,841	96 129,159
Grækenland	674 471,000	842,000
Spanien	5 828 977,475	87 972,525
Frankrig	23 832 232,240	403 565,760
Irland	5 332 448,840	9 315,160
Italien	10 100 482,000	213 578,000
Luxembourg	268 254,000	795,000
Nederlandene	10 992 901,000	81 791,000
Østrig	2 583 251,804	166 149,196
Portugal	1 863 166,000	9 295,000
Finland	2 397 527,921	9 120,645
Sverige	3 300 000,000	3 000,000
Det Forenede Kongerige ⁽¹⁾	14 420 829,479	181 825,521

(¹) Særlig kvoteforhøjelse for Nordirland.

- b) Samlede referencemængder fastsat i artikel 3, stk. 2, og gældende for perioden 1. april 2001 til 31. marts 2002

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 188 202,403	122 228,597
Danmark	4 454 709,217	638,783
Tyskland	27 769 228,612	95 587,388
Grækenland	699 626,000	887,000
Spanien	6 035 564,833	81 385,167
Frankrig	23 844 318,264	391 479,736
Irland	5 386 176,780	9 587,220
Italien	10 316 482,000	213 578,000
Luxembourg	268 554,000	495,000
Nederlandene	11 001 277,000	73 415,000
Østrig	2 599 130,467	150 270,533
Portugal ⁽¹⁾	1 861 171,000	9 290,000
Finland	2 398 275,179	8 685,339
Sverige	3 300 000,000	3 000,000
Det Forenede Kongerige ⁽²⁾	14 437 481,500	172 265,500

(¹) Undtagen Madeira.

(²) Særlig kvoteforhøjelse for Nordirland.

▼ **M17**

- c) Samlede referencemængder fastsat i artikel 3, stk. 2, og gældende for perioden 1. april 2002 til 31. marts 2005

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 188 202,403	122 228,597
Danmark	4 454 709,217	638,783
Tyskland	27 769 228,612	95 587,388
Grækenland	699 626,000	887,000
Spanien	6 035 564,833	81 385,167
Frankrig	23 844 318,264	391 479,736
Irland	5 386 176,780	9 587,220
Italien	10 316 482,000	213 578,000
Luxembourg	268 554,000	495,000
Nederlandene	11 001 277,000	73 415,000
Østrig	2 599 130,467	150 270,533
Portugal ⁽¹⁾	1 861 171,000	9 290,000
Finland	2 398 275,179	8 685,339
Sverige	3 300 000,000	3 000,000
Det Forenede Kongerige	14 437 481,500	172 265,500

⁽¹⁾ Undtagen Madeira.

- d) Samlede referencemængder fastsat i artikel 3, stk. 2, og gældende for perioden 1. april 2005 til 31. marts 2006

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 204 754,403	122 228,597
Danmark	4 476 986,217	638,783
Tyskland	27 908 552,612	95 587,388
Grækenland	699 626,000	887,000
Spanien	6 035 564,833	81 385,167
Frankrig	23 965 497,264	391 479,736
Irland	5 386 176,780	9 587,220
Italien	10 316 482,000	213 578,000
Luxembourg	269 899,000	495,000
Nederlandene	11 056 650,00	73 415,000
Østrig	2 612 877,467	150 270,533
Portugal ⁽¹⁾	1 870 533,000	9 290,000
Finland	2 410 298,179	8 685,339
Sverige	3 316 515,000	3 000,000
Det Forenede Kongerige	14 510 431,500	172 265,500

⁽¹⁾ Undtagen Madeira.

▼ **M17**

- e) Samlede referencemængder fastsat i artikel 3, stk. 2, og gældende for perioden 1. april 2006 til 31. marts 2007

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 221 306,403	122 228,597
Danmark	4 499 262,217	638,783
Tyskland	28 047 876,612	95 587,388
Grækenland	699 626,000	887,000
Spanien	6 035 564,833	81 385,167
Frankrig	24 086 676,264	391 479,736
Irland	5 386 176,780	9 587,220
Italien	10 316 482,000	213 578,000
Luxembourg	271 244,000	495,000
Nederlandene	11 112 024,000	73 415,000
Østrig	2 626 624,467	150 270,533
Portugal ⁽¹⁾	1 879 896,000	9 290,000
Finland	2 422 320,179	8 685,339
Sverige	3 333 030,000	3 000,000
Det Forenede Kongerige	14 583 381,500	172 265,500

⁽¹⁾ Undtagen Madeira.

- f) Samlede referencemængder fastsat i artikel 3, stk. 2, og gældende for perioden 1. april 2007 til den 31. marts 2008

(tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	3 237 858,403	122 228,597
Danmark	4 521 539,217	638,783
Tyskland	28 187 200,612	95 587,388
Grækenland	699 626,000	887,000
Spanien	6 035 564,833	81 385,167
Frankrig	24 207 855,264	391 479,736
Irland	5 386 176,780	9 587,220
Italien	10 316 482,000	213 578,000
Luxembourg	272 590,000	495,000
Nederlandene	11 167 397,000	73 415,000
Østrig	2 640 371,467	150 270,533
Portugal ⁽¹⁾	1 889 258,000	9 290,000
Finland	2 434 343,179	8 685,339
Sverige	3 349 545,000	3 000,000
Det Forenede Kongerige	14 656 332,500	172 265,500

⁽¹⁾ Undtagen Madeira.